

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic

827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@catholic.org

No. 042/2012 O

This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

GREAT FAST PASTORAL
OF THE UKRAINIAN CATHOLIC HIERARCHY OF THE U.S.A.

To Our Reverend Clergy, Reverend Religious, Seminarians and Faithful,

Glory be to Jesus Christ!

In twenty-first century America, it is impossible to escape the influence of fundamentalist Protestantism: it dominates the airwaves in the person of charismatic preachers, and it undergirds many of the positions taken by politicians. For them, the Bible is the only source of revelation. In this they are very different from Catholics and Orthodox, who are aware of the revelation manifested by the Holy Spirit in the living Tradition of the Church. For example, fundamentalist Protestants would discount the value of the Great Fast since it is not found in scripture; we, on the other hand, know that our Lenten observances provide an opportunity for us to encounter the Lord in a special way.

For us Ukrainian Catholics, our Lenten observances take on a distinct flavor, which is very different even from what is experienced among the Roman Catholics. These differences go beyond the fact that we begin the Great Fast two days before Ash Wednesday and finish it earlier than they, on Lazarus Saturday - that is, the day before Palm Sunday. Our emphasis is in fact very different from the Roman Catholics, who focus on the sufferings of Christ; this is evident in the Stations of the Cross - a quintessential Roman Catholic devotional practice not native to our spirituality.

Our Byzantine spirituality chooses, rather, to focus on conversion. This is expressed in the English word "repentance" which, contrary to popular belief, does not refer to sorrow for sins; rather, repentance is about a change of direction - that is, away from sin and toward God. This is also expressed in the Greek word *metanoia*, from which we get our Ukrainian word *metania*, which refers to the bow that we make every time we enter the church. As our *metanias* are not limited to the Great Fast, neither is our *metanoia*, our conversion; in fact, our ever-deeper conversion to the ways of the Lord Jesus Christ is the sum of the Christian life. The Great Fast is but a microcosm of the spiritual life, inviting us to focus more intently upon the life, which we should be living all year long.

The theme of conversion comes out clearly in our liturgies. In the weeks leading up to the beginning of the Great Fast, the Gospel readings provide us with examples of conversion to emulate: the eagerness of Zacchaeus, the repentance of the publican, the return of the prodigal son. This theme continues during the Great Fast, where the Church holds up for us the dramatic conversion of Holy Mother Mary of Egypt.

You are certainly all familiar with our Lenten practices: prayer, fasting, and almsgiving. Of the three, fasting has probably received the greatest emphasis, as is evident in the question "What are you going to give up for Lent?" For those who make the extra effort to come to church, we see that fasting even invades the liturgical realm: Divine Liturgy is forbidden on the weekdays of the Great Fast as we fast from that joyous celebration of "dynamic" Eucharist, so we need to content ourselves with the "static" Eucharist - that is, reception of the reserved sacrament during the majestic yet penitential Divine Liturgy of the Presanctified Gifts. So often forgotten is the almsgiving which might give an indication that the other practices are more than theatrical. Remember: the Lenten practices are not an end in themselves; rather, they are aimed at our conversion of heart, and this includes a growing recognition of the "neighbor" whom God has given to us so that we might share our blessings.

Let us support one another during this holy season of the Great Fast, so that we - as individuals and as Church - might indeed come to the conversion which Christ desires of us.

+Stefan Soroka
Metropolitan-Archbishop of Philadelphia

+Richard Seminack (author)
Eparch of St. Nicholas in Chicago

+Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford

+John Bura
Apostolic Administrator
of St. Josaphat in Parma

Great Fast, 2012

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic

827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@catholic.org

No. 042/2012 O

This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

ВЕЛИКОПОСНЕ ПОСЛАННЯ
УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПАРХІВ У США

До всесесного духовенства, преподобного монашества, семінаристів та вірних,

Слава Ісусу Христу!

У двадцять першому столітті, в Америці неможливо позбутися впливу протестантського фундаменталізму, бо дуже багато обдарованих проповідників наповнюють ефір, а крім того, це є моральною основою позиції багатьох політиків. Для них, Біблія є єдиним джерелом одкровення Божого. У цьому вони дуже різняться від вірних католиків та православних, які є свідомі того, що одкровення також виявляється Святим Духом у живій Традиції Церкви. Наприклад, протестанти-фундаменталісти відкидають важливість Великого пісту, бо про це не написано у Святому Письмі. Ми, з іншої сторони, знаємо, що дотримання постних практик під час Великого посту, дають нам особливу нагоду зустрітися з Господом.

Для нас, вірних Української Католицької Церкви, дотримання постних практик під час Великого посту, набуває особливого характеру, і навіть відрізняється від досвіду вірних Римо-Католицької Церкви. Відмінності сягають глибше ніж сам факт того, що ми починаємо Великий піст на два дні скоріше, перед Попільною серединою, і закінчуємо швидше, як вони, в Лазареву суботу, тобто день перед Квітною неділею. Наш наголос також є відмінним від римо-католиків, які зосереджуються на стражданнях Христа, і це особливо виявляється в одній із їхніх найважливіших набожних практик, а саме у служінні Хресної Дороги, що не є притаманним нашій духовності.

Наша візантійська духовність намагається радше зосередитися на наверненні. В англійській мові це передається словом «repentance» або покаяння, що незважаючи на переважаючу думку, не конче означає жаль за гріхи, а скоріш покаяння, тобто зміна напрямку – подалі від гріху, і до Бога. Це також передається грецьким словом метанойя (μετάνοια), звідки в українській мові появилось слово метанія, яке означає поклін, який ми робимо кожного разу, коли входимо до храму. Подібно, як наші метанії не обмежуються лишень Великим постом, так само і продовжується наша метанойя, наше покаяння, бо ж щораз то глибше наше

навернення на шлях до нашого Господа Ісуса Христа, і є підсумком нашого християнського життя. Великий піст є маленьким всесвітом нашого духовного життя, котрий запрошує усіх нас повністю зосередитися над нашим життям, яке ми повинні провадити протягом усього року.

Тема навернення ясно показується у наших літургічних відправах. Протягом кількох неділей, які безпосередньо передують початкові Великого посту, читання із св. Євангелія подають нам приклади навернення за якими потрібно слідувати: завзятість Затхея, покаяння митаря, повернення блудного сина. Ця тема знаходить своє продовження і під час Великого посту, де Церква ставить перед нами приклад драматичного навернення святої матері Марії Єгипетської.

Ви, звичайно ж, знайомі з нашими практиками Великого посту, а саме: молитва, піст і милостиня. З цих трьох практик, піст отримав найбільший наголос, що легко можна зауважити у питанні: «У чому Ви собі відмовите в часі Великого посту?» На прикладі тих, які робитимуть додаткові зусилля, щоби прийти до храму, ми бачимо, що піст навіть втручається в літургічну царину: відправа Божественної Літургії є забороненою протягом тижня у Великому пості (окрім суботи та неділі), бо ми постимо від радості «динамічного» евхаристійного святкування, і тому ми мусимо задовільнятися «статичним» евхаристійним спілкуванням, тобто споживання наперед освяченої евхаристійної часточки під час славної, але все ж таки, покаяної Божественної Літургії Наперед Освячених Дарів. Часто забувається про милостиню, котра якраз показує, що всі інші практики не є лишень театральними. Пам'ятайте: практики Великого посту не є цілком самі по собі; вони спрямовані на навернення серця, і це включає у себе зростаюче впізнання «ближнього» якого Бог дав нам, щоби ми могли поділитися нашим благословенням.

Підтримуймо один одного протягом цієї святої пори Великого посту, щоби ми, як особистість, і як Церква, справді прийшли до навернення якого для нас бажає Христос.

+Високопреосвященний Стефан Сорока
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архієпископ Філадельфійський для українців

+Преосвященний Річард Семінак (автор)
Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ
Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний Іван Бура
Апостольський Адміністратор
Пармської єпархії святого Йосафата